

כמה כללים של טומאה

מגע	אבן מסמא	משכב ומושב טומאת מדרס	משא	אדהל	
מטמא			מטמא**	מטמא	מת
מטמא					טמא מת
מטמא	מטמא	מטמא	מטמא		זב/זבה/נידה/יולדת [ובועלן]
מטמא			מטמא**		נבלת בהמה
מטמא					שרץ מת

**טומאת משא [ב-מת ונבלה]: אדם הטהור "מרים" את הטומאה על ידי דבר אחר כגון מנשא, אלונקה או מגש – אדם הטהור נהיה טמא.

האם לאבנו, עזו ועפריו של בנין ע"ז -- דיני שרץ או דיני נידה?

משנה ע"ז מז עמ' ב	"שקץ תשקצנו"	"תזרם כמו דוה"	
ת"ק	כשרץ		
ר"ע		כנידה : מטמא במשא	

אבנו, עזו ועפריו של בנין ע"ז

רבה	במשא	באבן מסמא [אב"מ]	הערה: "טומאת נידה" אינה לאיברין
ת"ק	מטמא	אינו מטמא	אינו מטמא לאיברין
ר"ע	מטמא	מטמא	לא ברור אם מטמא לאיברין – כרב חמא בן גוריא

רבי אלעזר	במשא	באבן מסמא [אב"מ]	
ת"ק	אינו מטמא	אינו מטמא	
ר"ע	מטמא	אינו מטמא לאיברין	

פג עמ' א : מיתבי [שורה 8] שאלה על רבה – שרץ אינו מטמא כמשא!

הברייתא	הסבר לפי רבי אלעזר	הסבר לפי רבה	
ת"ק	ע"ז כשרץ	אינו מטמא במשא או באב"מ	אינו מטמא באב"מ למרות שמטמא במשא
	ומשמשיה כשרץ	כנ"ל	אינו מטמא אפילו במשא
ר"ע	ע"ז כנידה	מטמא במשא	מטמא במשא
	ומשמשיה כשרץ	אינם מטמאים במשא או באב"מ	אינם מטמאים במשא או באב"מ

מיתבי [שורות הרחבות] שאלה נוספת על רבה:

ת"ק: נכרי ונכריה, ע"ז, ומשמשיה – הן ולא היסטן ר"ע: הן והיסטן

הו"א: הן = הן טמאות

לא היסטן = אינן מטמאות במשא = כשטהור "נושא" / מסיט / מזיז אותם, הוא נשאר טהור

רב אשי: הן = הן מטמאות במשא = כשטהור "נושא" / מסיט / מזיז אותם, הוא נהיה טמא

לא היסטן: הן [הטמאות] שהסיטו / הזיזו את הטהורים, אינן מעבירות את הטומאה

מגע	אבן מסמא	היסט	משכב ומושב טומאת מדרס	משא	אדהל	
מטמא				אדם הנושא נטמא	מטמא	מת
מטמא						טמא מת
מטמא	מטמא		מטמא במדרס הראוי למשכב ולמושב הן שהסיטו את הכל מטמאות	אדם הנושא אותן נטמא		זב/זבה/נידה/יולדת [ובועלן]
מטמא				אדם הנושא נטמא		נבלת בהמה
מטמא						שרץ מת